

de forestående pris- og løngeografiske undersøgelser måske ikke bør oppebære noget større stedtillæg, mens på den anden side alle byer m. v., der i dag er henført til satsene c, d og e, slettes af stedtillægsklasserne, uagtet nogle af dem efter de omhandlede undersøgelser muligvis bør tillægges et højere stedtillæg. I denne henseende kan forslaget således siges at være en mindre ønskelig foregriben af undersøgelsens resultat.

(c) Forretningsfører Hollmanns forslag indebærer som nævnt, at der som led i forenklingen af stedtillægsordningen sker forhøjelse af lønrammen med et løntrin for de tjenestemandsgupper, for hvilke stedtillægsordningen er af betydning. Der opstår herved et kompliceret lønteknisk problem, idet afstanden mellem de lønrammer, der har interesse i denne forbindelse, netop er et løntrin. Forslaget synes derfor at måtte få den utilsigtede virkning, at den sidste

lønramme, der forhøjes med et løntrin, bliver identisk med den laveste lønramme, som ikke forhøjes.

Et sammenfald af to lønrammer indebærer en så væsentlig ændring i klassificeringen, at den næppe vil være acceptabel som led i en ændret stedtillægsordning.

(d) Merudgiften ved forslaget kan — når bortses fra bestemmelsen i forslagets § 38 om begrænsning af lønfremgangen pr. 1. juli 1969 til 3 pct. af den hidtil oppebårne løn — på lønsiden anslås at være af størrelsesordenen 20-25 mill. kr. Det må være et spørgsmål, om de forhandlingsberettigede centralorganisationer, som det forudsættes af forretningsføreren, vil være villige til at lade denne merudgift modregne i lønjusteringen pr. 1. april 1970, som må påregnes at ville blive af moderat størrelse. — Hertil kommer, når forslagets virkninger er udtømt, en merudgift på pensionsiden af størrelsesordenen 10 mill. kr.